

XXV. PHẨM TẤN TỐC

01

Bấy giờ cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Kính bạch Thế Tôn! Nếu Đại Bồ-tát vì Tận nên học, là học trí nhất thiết trí phải không? Nếu Đại Bồ-tát này vì Bất sanh nên học, là học trí nhất thiết trí phải không? Nếu Đại Bồ-tát này vì Diệt nên học, là học trí nhất thiết trí phải không? Nếu Đại Bồ-tát này vì Bất khởi nên học, là học trí nhất thiết trí phải không? Nếu Đại Bồ-tát này vì Phi hữu nên học, là học trí nhất thiết trí phải không? Nếu Đại Bồ-tát này vì viễn ly nên học, là học trí nhất thiết trí phải không? Nếu Đại Bồ-tát này vì lìa nhiễm nên học, là học trí nhất thiết trí phải không? Nếu Đại Bồ-tát này vì hư không nên học, là học trí nhất thiết trí phải không? Nếu Đại Bồ-tát này vì pháp giới nên học, là học trí nhất thiết trí phải không? Nếu Đại Bồ-tát này vì Niết-bàn nên học, là học trí nhất thiết trí phải không?

Phật bảo Thiện Hiện:

- Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chẳng phải học trí nhất thiết trí.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Do duyên nào Đại Bồ-tát khi học như vậy chẳng phải là học trí nhất thiết trí?

Phật bảo Thiện Hiện:

- Ý ông thế nào? Phật chứng chơn như rất viên mãn, nên gọi danh hiệu Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác. Như vậy, chơn như có thể nói là Tận, cho đến có thể nói là Niết-bàn chẳng?

Thiện Hiện bạch:

- Thưa không! Kính bạch Thế Tôn. Vì sao? Vì chơn như lìa tướng, chẳng thể nói là Tận, cho đến chẳng thể nói là Niết-bàn.

Phật bảo Thiện Hiện:

- Thế nên Đại Bồ-tát khi học như vậy là chẳng phải học trí nhất thiết trí.

Thiện Hiện nên biết, nếu Đại Bồ-tát chẳng vì Tận nên học là học trí nhất thiết trí. Cho đến chẳng vì Niết-bàn nên học, là học trí nhất thiết trí. Vì sao? Vì Phật chứng chơn như rất viên mãn nên gọi

danh hiệu Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác. Khi ấy, chúng được chon như chẳng tận cho đến Niết-bàn của trí nhất thiết trí, nên Đại Bồ-tát khi học như vậy là học trí nhất thiết trí.

Thiện Hiện nên biết! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chính là học phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa, là học Phật địa, là học mười lực, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng và vô lượng, vô biên Phật pháp khác, tức là đã học trí nhất thiết trí.

Thiện Hiện nên biết! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy là đạt đến cứu cánh bờ kia của tất cả sự học.

Thiện Hiện nên biết! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì không bị tất cả Thiên ma và ngoại đạo hàng phục được.

Thiện Hiện nên biết! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì mau đắc được pháp tánh Bất thối của Bồ-tát.

Thiện Hiện nên biết! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì mau trụ địa vị Bất thối chuyển của Bồ-tát.

Thiện Hiện nên biết! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì mau an tọa tòa diệu Bồ-đề.

Thiện Hiện nên biết! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chính là tự mình đi theo con đường của Như Lai Tổ phụ.

Thiện Hiện nên biết! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chính là học pháp làm chỗ hộ trì cho các hữu tình, là học tánh đại từ, đại bi vậy.

Thiện Hiện nên biết! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chính là học ba lần vận chuyển xe pháp với mười hai hành tướng Vô thượng.

Thiện Hiện nên biết! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chính là học làm cho trăm ngàn vạn ức cảnh giới hữu tình được ở nơi Niết-bàn cứu cánh an lạc.

Thiện Hiện nên biết! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chính là học không đoạn tuyệt chủng tánh Như Lai.

Thiện Hiện nên biết! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chính là học mở cửa cam lồ chư Phật.

Thiện Hiện nên biết! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chính là học đặt yên vô lượng, vô số, vô biên hữu tình trụ pháp Tam thừa.

Thiện Hiện nên biết! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì chính là học thị hiện cảnh giới vô vi chơn thật, hoàn toàn vắng lặng cho tất cả hữu tình.

Như vậy là học trí nhất thiết trí.

Thiện Hiện nên biết! Việc học như vậy, hữu tình hèn kém chẳng thể học được. Vì sao? Vì sự học như vậy muốn cứu vớt hết thảy khổ lớn sanh tử cho tất cả hữu tình, muốn đặt yên tất cả hữu tình trong việc tốt đẹp rộng lớn, muốn cùng hữu tình đồng hưởng thọ lợi ích an vui hoàn toàn, muốn cùng hữu tình đồng chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, muốn cùng hữu tình đồng học diệu hạnh tự lợi, lợi tha như hư không rộng lớn không gián đoạn, không tận cùng.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì quyết định không đọa trong tất cả cảnh giới địa ngục, ngạ quỷ, A-tổ-lạc v.v...; quyết định không sanh chốn biên địa hạ tiện, tà kiến; quyết định không sanh trong nhà Chiên-đồ-la, nhà gánh thầy chết và các đồng đội bần cùng, hạ tiện, bất luật nghi; quyết định chẳng sanh trong nhà công xảo kỹ nghệ, buôn bán tạp uế.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì sanh ra ở chỗ nào, hoàn toàn không bị mù, điếc, câm, ngọng, chân tay cong queo, căn chi tàn khuyết, gù lưng, lác hủi, ung thư, điên cuồng, trĩ, lậu, ghê dữ, thân không quá cao, quá lùn, cũng không đen đui và không có các bệnh ghê như nhớp.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì đời đời thường được quyền thuộc viên mãn, các căn viên mãn, thân thể viên mãn, âm thanh trong trẻo, dáng mạo đoan nghiêm, lời nói oai nghiêm, được nhiều người kính mến.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì sanh ở chỗ nào đều lìa việc sát sanh, lìa việc trộm cắp, lìa tà hạnh, lìa nói dối gạt, lìa nói thô ác, lìa nói chia rẽ, lìa nói lời bần thiêu, cũng lìa tham dục, sân giận, tà kiến, quyết chẳng chấp nhận tà pháp hư dối, không dùng pháp tà để sanh sống. Cũng không chấp nhận hữu tình phá giới, ác kiến, hủy báng pháp để làm bạn thân.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì hoàn toàn chẳng sanh trong cõi trời Trường thọ, đấm vui, ít trí tuệ. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này thành tựu thể lực phương tiện thiện xảo. Do thể lực phương tiện thiện xảo này, mặc dù thường nhập được tịnh lực vô lượng và định vô sắc nhưng chẳng theo thể lực đó thọ sanh, vì được Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa bảo hộ. Thành tựu phương tiện thiện xảo như vậy, ở trong các định tuy thường được xuất nhập tự tại nhưng chẳng theo thể lực của các định đó thọ sanh ở cõi trời Trường thọ, bỏ tu hạnh đại Bồ-tát.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì được lực thanh tịnh, vô úy thanh tịnh, Phật pháp thanh tịnh.

Cu thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Nếu tất cả pháp bản tánh thanh tịnh thì tại sao các Đại Bồ-tát khi học như vậy lại chứng đắc được các lực thanh tịnh, vô úy thanh tịnh, Phật pháp thanh tịnh.

Phật bảo Thiện Hiện:

- Đúng như vậy! Đúng như vậy! Như lời ông nói, các pháp xưa nay tự tánh thanh tịnh. Đại Bồ-tát này đối với tất cả pháp bản tánh thanh tịnh, tinh tấn tu học phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thông suốt như thật, tâm không chìm đắm, cũng không vướng mắc, xa lìa tất cả phiền não nhiễm đắm, nên nói: Khi Bồ-tát học như vậy, đối với tất cả pháp được thanh tịnh. Do nhân duyên này được lực thanh tịnh, vô úy thanh tịnh, Phật pháp thanh tịnh.

Lại nữa, Thiện Hiện! Mặc dầu tất cả pháp bản tánh thanh tịnh mà các phàm phu chẳng có tri kiến thấy biết. Đại Bồ-tát này vì muốn làm cho vị kia thấy biết, hiểu rõ nên khuyên tinh tấn tu hành phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa, nghĩ: Ta đối với bản tánh thanh tịnh của các pháp thấy biết hiểu rõ, rồi như thật khai ngộ tất cả hữu tình, làm cho chúng đối với bản tánh thanh tịnh của các pháp cũng thấy biết, hiểu rõ. Đại Bồ-tát này khi học như vậy được lực thanh tịnh, vô úy thanh tịnh, Phật pháp thanh tịnh.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Đại Bồ-tát khi học như vậy thì đối với tâm hạnh sai khác của các hữu tình đều thông suốt, dùng phương tiện thiện xảo đến tận bờ kia, làm cho các hữu tình biết được bản tánh thanh tịnh của tất cả pháp, chứng đắc Niết-bàn thanh tịnh hoàn toàn.

Quyển thứ 522
HẾT